

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

Inútils

1. Sobre la devolució de part de la paga extraordinària de 2012

El Reial Decret-llei 107/2015, d'11 de setembre, establí en els seus articles primers que ... *les diferents Administracions públiques... abonaran dins l'exercici 2015, i per un sol cop, una retribució de caràcter extraordinari l'import de la qual serà l'equivalent a 48 dies o al 26,23% dels imports deixats de percebre com a conseqüència de la supressió de la paga extraordinària, així com la paga addicional de complement específic..., corresponents al mes de desembre de 2012...*

D'on surten aquests 48 dies? La intenció del Govern central és que s'hagi restituit el 50% de la paga extraordinària de la qual se'n va apropiar en el mes de desembre de l'any 2012.

Així, posat que una paga extraordinària es merita al llarg de 6 mesos, és a dir al llarg de 183¹ dies, el 50% que se'ns pretén retornar suposa que hem de percebre 91,5 dies de paga extraordinària.

Atès que al mes de març es va fer efectiu l'import corresponent a 44 dies² (a tot arreu menys a Catalunya, on el Govern de la Generalitat va pretendre recuperar la seva retallada particular, que havia quedat sense efecte per la posterior retallada estatal i, per tant, ens va retornar menys d'aquests 44 dies³), per tal d'assolir aquell 50%, és a dir aquells 91,5 dies, ara correspondria la

¹ Cal tenir en compte que l'any 2012 fou bixest.

² Així ho establí la Llei 36/2014, de 26 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2015.

³ En aquest sentit des de CATAC tenim interposat dos recursos contenciosos al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que es troben ja en fase de conclusions.

devolució de 48 dies⁴, que son aquells als que es refereix el Reial Decret-Llei al començament esmentat.

La mateixa norma esmentada estableix que *Cada Administració pública abonarà, les quantitats previstes en aquest article dins l'exercici 2015...*

S'estableixen però dues limitacions: ... *si així ho acorda [l'Administració corresponent] i si la seva situació económico financera ho fes possible.*

La primera d'elles és manifestament objectiva: cal que ho acordi l'Administració corresponent, la segona és un concepte jurídic indeterminat, però fàcilment objectivable: si la situació "económico financera" de l'Estat, que en definitiva és qui ha elaborat la norma, li ha permès retornar la part de paga extraordinària en qüestió, cap impediment financer hi hauria d'haver perquè, aplicant igual criteri, el Govern de la Generalitat faci el mateix.

Cal doncs, per a que se'ns retorni part del que és nostre: que ho acordi l'Administració de la Generalitat.

Però resulta que aquesta Administració no acorda res. Està absent, no se sap on és ni se l'espera. De l'única cosa que tenim la certesa és de què continuen cobrant les seves retribucions.

Així doncs, ens quedem, de moment, sense recuperar el què és nostre per inoperància dels que cobren per passar com a responsables de no se sap què.

2. Sobre la devolució dels dies d'assumptes personals

El mateix Reial Decret-Llei que ens porta, estableix la recuperació del sisè dia d'assumptes personals.

Atès que aquest dia s'estableix a l'article 48.k de l'EBEP, té caràcter preceptiu i, per tant per nosaltres la nostra Administració ha d'aplicar-lo, com efectivament ha fet.

La citada norma afegeix una "disposició addicional catorzena" a l'EBEP en virtut de la qual

Les Administracions públiques podran establir fins a dos dies addicionals de permís per assumptes particulars en complir el sisè trienni, incrementant-se, com a màxim, en un dia addicional per cada trienni complert a partir del vuitè.

Així mateix, la Disposició addicional segona d'aquesta norma estableix ja, per tal d'estalviar dilacions innecessàries, que aquests dies addicionals seran d'aplicació a l'Administració General de l'Estat.

⁴ Posat que els 44 dies representen només el 24,04% del total de dies de paga extraordinària de la qual s'havien apropiat (183 dies: 6 mesos), per tal d'assolir ara el 50% d'aquests dies, cal ara retornar 47,5 dies, que, per generositat del Govern central, ens ho arrodoneixen a 48 dies, és a dir el 26,23% dels imports deixats de percebre.

La majoria de les Administracions han aplicat ja aquesta norma, de manera que tots els seus empleats públics gaudeixen ja dels anomenats “canosos”.

Tanmateix, amb l'excusa de no comprometre la tasca de govern del nou Govern que ha de venir (però que no acaba d'arribar), l'actual Govern es fa l'orni en relació a aquesta qüestió. La situació és especialment greu, ja que, a diferència del retorn de la part de paga extraordinària, si abans de final d'any no se'ns han reconegut els dies addicionals d'assumptes propis per al 2015, els perdrem irremissiblement.

La voluntat de no comprometre el futur Govern però és de caràcter selectiu ja que, entre altres iniciatives, aquest Govern, des de l'1 d'octubre d'enguany, ha modificat termes municipals, ha declarat Parcs Naturals i n'ha modificat els límits, ha aprovat les bases reguladores de diferents subvencions i n'ha ampliat el seu import màxim, ha convocat beques, ha dictat fins i tot un decret llei, ha realitzat nomenaments per lliure designació o ha decidit convocar una oposició d'inspectors tributaris, entre moltes altres iniciatives que, en teoria hauria d'haver dut a terme, “per no comprometre”, el nou Govern.

3. Sobre la devolució dels dies de vacances

El Reial Decret-Llei al que ens venim referint afegeix una “disposició addicional quinzena” a l'EBEP en virtut de la qual

Cada Administració podrà establir fins a un màxim de quatre dies addicionals de vacances en funció del temps de serveis prestats pels funcionaris públics.

D'aquesta manera, la disposició addicional tercera del RDL, estableix ja les vacances addicionals per antiguitat a l'Administració General de l'Estat:

Per 15 anys de servei: 23 dies hàbils

20 anys: 24 dies hàbils

25 anys: 25 dies hàbils

30 anys o més: 26 dies hàbils

En aquesta línia, la majoria d'Administracions a Catalunya han aprovat l'aplicació d'aquests dies addicionals als seus empleats. No així però l'Administració de la Generalitat, que, “per no comprometre”, no ha fet res al respecte.

Ni pensa fer-ho. En aquest sentit, s'havia demanat, per part de les organitzacions sindicals, la reunió de la Mesa General de Negociació, per al dia 30 d'octubre, per a tractar, entre altres, aquest tema. Aquesta reunió ha estat desestimada per l'Administració i ha allargat la data fins el dia 6 de novembre, tot i que ja havia avançat que no hi havia res a parlar.

Resulta doncs que aquest Govern no resulta útil per a gestionar el dia a dia ni per a prendre decisions que no requereixen més enllà d'una simple norma del mateix Govern. De fet, la mateixa normativa de funció pública de Catalunya, que mai ha estat derogada, preveu els dies addicionals d'assumptes personals que fins i tot ara, quan ja ho ha fet el Govern central, es neguen a reconèixer-nos-els.

Com ja hem dit, aquesta passivitat del Govern i de Funció Pública durà a que, per a aquest any 2015, perdem els dies d'assumptes personals i vacances que ja la resta d'Administracions, en aplicació de l'EBEP, tenen reconegut.

Resulta clar que, del "Govern dels millors" (segons ells mateixos, clar) hem passat als "Govern dels inútils". Inútils per prendre decisions elementals, per prendre decisions que no suposen cap despesa, per prendre decisions que tan sols impliquen restituir als empleats públics l'àmbit de drets que mai se'ls hi havia d'haver arrabassat.